

## **Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameşului şi a fariseului. Sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan**

Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt Se aşează cuvânt în carte ca să-Şi păstorească poporul. Amin, amin, amin.

Cobor cu hrană de cuvânt, şi cobor putere pentru ca să pot să te păstoresc, poporul Meu, dar tu să nu uiţi că puterea cea mai bună, cea mai mare pentru venirea Mea la tine stă în puterea iubirii tale şi a statorniciei în iubirea ta pentru Dumnezeu şi pentru venirea Sa. Eu te-am povăţuit mereu pentru toate ale tale dinspre tine spre Mine, ca să fie toate plăcute Mie, şi numai aşa ele sunt apoi ale Mele de la tine, şi numai aşa tu îţi strângi la Mine pentru ca să ai. Eu fără tine nu pot strânge nimic pentru tine, şi de aceea te aşez mereu la masa Mea cu hrană de cuvânt pe ea, că fără hrană nu poate sufletul, aşa cum nici trupul nu poate.

Când Eu l-am făcut pe om i-am făcut şi hrană, dar mai întâi l-am povăţuit să Mă asculte ca pe Ziditorul său, şi aşa să lucreze şi aşa să păzească tot ceea ce Eu i-am dat să facă şi să aibă. Acum, la naşterea din nou a lumii, după ce omul M-a îndurerat vreme de şapte mii de ani, Mă aşez din nou cuvânt peste tot şi peste toate, căci am zis prin Scripturi: *«Noi le facem pe toate!»*. Şi iată, încă o dată lucrez om din cuvânt, ca să ia omul învăţătură de facere şi să stea sub ea şi să Mă primească de Păstor, că vreau să fiu Păstor, şi după dreptate să fiu, şi vreau, poporul Meu, să înveţi tu de la Mine facerea ta, ca să încep cu tine, fiindcă de aceea te-am făcut Eu pe tine popor al Meu în zilele acestea ale naşterii din nou a lumii. Ia învăţătură din pilda cea pomenită azi după aşezarea cea din părinţi. Ia şi învaţă de la Mine să fii popor frumos şi să-Mi dai ceea ce ai de la Mine, că Eu am venit pe pământ şi M-am făcut Om, şi aşa i-am arătat omului cum să fie şi cum să lucreze şi cum să iubească pe Dumnezeu, şi am spus acum două mii de ani să fie omul ca Mine, blând şi smerit cu inima, iar cine este aşa, acela găseşte calea, găseşte pe Dumnezeu, bate şi i se deschide lui.

Blând şi smerit cu inima a venit înaintea Mea vameşul, rugându-Mă să fiu milos cu el, iar Eu am făcut dreptate inimii lui cea cu aplecare şi cu zdrobire în ea recunoscându-şi neputinţele lui faţă de cele plăcute lui Dumnezeu.

Pe pământ omul îşi poartă cu greu truda cea pentru viaţă, dar dacă e blând şi smerit cu inima, el vine cu inima la Mine şi cere pentru el mila Mea, cere cu inima zdrobită dacă e blând şi smerit cu inima. Fariseul însă nu poate să facă tot aşa când stă înaintea Mea ca să Mi se arate că este. El, ştiind calea şi toate cele plăcute lui Dumnezeu, aduce Mie, zice el, pe cele plăcute Mie, şi bate la uşa Mea ca să-Mi arate pe cele împlinite de el precum am arătat Eu calea cea bineplăcută Mie, dar Eu am spus pentru calea omului cu Mine: *«Cel ce se smereşte pe sine, se va înălţa, iar cel ce se înalţă pe sine, va fi smerit, căci Dumnezeu celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriţi le dă har»*. Amin.

Iubirea de Dumnezeu trebuie să fie har ceresc în om, poporul Meu. Pe ea o au numai cei ce se leapădă de sine, iar Eu i-am spus omului: *«Cel ce voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie»*. O, greu mai înţelege acest har omul care dă să vină după Mine şi la Mine. I-am spus omului să-Mi urmeze Mie dacă se leapădă de sine pentru ca să vină după Mine. De două mii de ani am spus acest cuvânt, şi de două mii de ani cei ce dau să vină după Mine se fac farisei între Mine şi ei, căci omul nu are har, nu are iubire de Dumnezeu pentru Dumnezeu, ci are pentru sine, şi Mă scoate pe Mine dator pentru calea lui înspre Mine. Eu însă îi spun acum omului că nu va găsi calea Mea decât cel ce este ca Mine, blând şi smerit cu inima, mergând zdrobit în el pe calea cea cu slavă pe ea, pe calea cea cu smerenie ca a Mea aşa

cum vameșul își bătea inima zdrobindu-și-o înaintea Mea ca să-l miluiesc pe el pentru neputințele lui.

Iubirea de Dumnezeu se face har ceresc în om, și se împarte, și Îl împarte pe Dumnezeu când ea este ca Dumnezeu în om. Vin la tine, poporul Meu, cu arhieriei cei serbați azi, ca să te învețe ei iubirea cea plină de har ceresc, lucrătoare de Dumnezeu pe pământ. I-am iubit pentru lepădarea de sine a lor și i-am înălțat pe pământ pentru harurile Duhului Sfânt, ca să le lucreze ei pe ele înaintea oamenilor și să vadă oamenii calea Mea cea cu smerenie pe ea, căci cel ce știe să se lepede de sine, acela știe să-Mi și urmeze Mie. Amin, amin, amin.

– *Noi, Doamne blând și smerit cu inima, de aceea Te-am iubit, și cine Te iubește, după dreptate Te iubește, căci Tu ești blând și smerit cu inima, și așa îl înveți pe om iubirea, lepădarea de sine care se face în om iubire a harului ceresc. Cine Te află cu adevărat, acela se leapădă de sine, Doamne, așa cum am lucrat noi de Te-am îmbrățișat mângâindu-Te pe drumul Tău cel greu în căutarea omului pierdut de Tine, iar de noi am uitat și Ți-am slujit lucrării Tale înaintea oamenilor, căci am avut înțelepciunea firii, care ne-a ajutat să cunoaștem lumina și să vedem întunericul care stă pe pământ peste om, căci omul nu este blând și smerit cu inima și nu poate cu Tine omul, și poate cu el, și apoi Îți mulțumește Ție pentru cele lucrate de el, căci cel ce nu se smerește, acela știe să se înalțe pe sine înaintea Ta și a oamenilor, Doamne. Slava Ta cea plină de har ne-a dat nouă azi cuvânt în venirea Ta cu sfinții Tăi la poporul Tău din mijlocul căruia înveți învățătura Ta ca să aibă toate neamurile pământului de unde să ia și să știe să umble pe căile Tale, pe căile iubirii cerești, iubire cu har ceresc în ea.*

*Bindecuvântăm pe fiii cei unși în grădinița cuvântului Tău pentru lucrarea Ta de azi peste pământ și scuturăm peste ei harurile iubirii cerești ca să lucreze ei prin slava aceasta și să învețe mereu ca niște copii ascultători de Dumnezeu, căci cei fără de învățătură nu au umilință, nu au lucrare, Doamne. Le dăm lor întărire duhului și sufletului și trupului. Le dăm din iubirea noastră cea plină de har ceresc, căci cu ea am lucrat noi pe pământ după ce am părăsit veacul acesta trecător și ne-am făcut slujitori ai Tăi, ai harurilor Tale, ca să-i ajutăm pe oameni să Te cunoască după adevăr. Dar cei ce sunt ai Tăi pe pământ nu sunt iubiți de oameni, căci duhul îngâmfării, duhul de fariseu îi stăpânește pe oameni, și nu știu ei să se lepede de sine pentru calea Ta așa cum noi am urmat Ție între oameni.*

*Noi Îți aducem rugă plină de milă pentru cei de sub povara venirii Tale cuvânt și învățătură de viață pe pământ. Dă-i poporului Tău de azi har ceresc în iubirea lui cea pentru Tine ca să poată el să-Ți sprijine cu puterea Ta lucrarea venirii Tale după două mii de ani cuvânt pe pământ. Amin.*

*Te învățăm, popor al venirii Domnului, să înveți de la Domnul tot ce tu faci și împarți. El este blând și smerit cu inima, iar tu să fii ca El. Înalță-ți inima spre El prin rugăciune smerită și blândă, și așa să-ți împarți în jur inima ta, căci cel ce se leapădă de sine, se face iubire pentru Dumnezeu, har ceresc, cu iubire în el pentru Dumnezeu și pentru om, ca să vină pe pământ Domnul și cu sfinții Săi întru împărăție veșnică precum este scris. Amin.*

*Tu, Doamne, bindecuvintează intrarea și ieșirea sfinților Tăi, și dă-i poporului Tău har ceresc, că pe pământ e greu, dar cerul Tău e dulce și se face mângâiere și putere pentru cei ce Te iubesc cu har ceresc în iubirea lor. Amin, amin, amin.*

– O, sfinți iubiți și slăviți de iubirea cu care M-ați slujit pe pământ! Dați mângâieri și tămăduiri și puteri și biruință sfântă poporului venirii Mele, căci ruga voastră Eu o iau și o împlinesc spre slava Mea peste poporul Meu și peste pământ, ca să ia omul învățătură de viață. Amin.

Iar tu, poporul Meu, adu-Mi mereu rugăciune cu har ceresc în ea, cu fierbinte dor în ea, ca să pot cu tine să le înnoiesc pe toate câte Eu le-am făcut și să așez cu totul împărăția Mea în mijlocul tău și să vină cei însetați și să găsească la tine râul vieții, și să învețe omul viața Mea în el și calea lui cu Mine, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*30-01/12-02-2006*